

Nájdite nádej v Bohu
Sledujete epizódu z relácie
Medzi Majstrom a žiakmi,
s názvom
„Nájdite nádej v Bohu“.
Hsihu, Formosa (Taiwan)
24. september 1991
Páska č. 152
Originál v angličtine
Kto odchádza?
Zdvihnite ruku.
Tešíte sa domov? Nie?
Ale nemôžeme byť
stále spolu, to je ten problém.
Aj keby ste zostali so mnou,
ja musím odísť.
Narodila som sa
pod osamelou hviezdou.
S nikým nemôžem
zostať príliš dlho.
Už v detstve som musela
opustiť rodinu,
nie z vlastnej vôle
ale riadením osudu.
Od veku 3-4 rokov
som bola oddelená
od svojej rodiny.
Vracala som sa
znovu a znovu
ale nikdy som nemohla
zostať veľmi dlho.
Myslím, že preto
môžem byť Majstrom,
takzvaným Majstrom.
Keby som bola takou
veľmi emocionálnou osobou,
pripútanou k emóciám
a rodinným putám,
asi by som veľmi dobre
nemohla robiť svoju prácu.
Nie je to tak,
že nemám žiadne emócie,
alebo že neviem,
čo je to rodinná láska
alebo priateľstvo.
Poznám to ale proste k tomu
nemôžem byť pripútaná.
Tiež mám niekedy
niekoho veľmi rada,
a rada by som bola

s tým človekom
alebo s tými ľuďmi.
A keď som od nich odlúčená,
cítim sa biedne,
veľmi bolestivo, osamelo,
ale nie na dlho.
Nie dlho.
Dokážem to zničiť
a potom dokážem zabudnúť.
A to je výhoda Majstra,
nemáte nikoho.
Takže takto je to dobré.
Môžete ísť domov,
kedy chcete.
Máte aj svoju rodinu aj mňa.
Takýmto spôsobom
o nič neprichádzate,
ale získavate,
o jednu osobu navyše
vo vašom okruhu lásky.
Chodte domov,
postarajte sa o svoju rodinu
a priateľov
a uvažujte o nich
ako o príbuzných Boha,
ako o Božích deťoch.
Starajte sa o nich,
ako by ste sa starali
o Božie deti,
tak je to správne.
Všetko, čo robíte,
robte v mene Božom.
Ak máte dať nejakému
žobrákovi peniaze,
len povedzte: „Dobre,
toto sú Božie peniaze“
a dajte ich späť Bohu.
Potom je to v poriadku.
Musíte uvažovať a konať
takýmto spôsobom.
Musíte svoj život udržiavať
v tejto línii
a nikdy nebudete mať
zlú karmu.
Nebudete mať žiadnu zlú,
zväzujúcu karmu.
Aj čierna farba je užitočná.
Aj čierna farba
je niekedy užitočná.
Všetko je teda stvorené

pre nejaký účel.
Aj niektoré veci, ktoré
považujeme za veľmi zlé,
pokiaľ sa správne použijú,
sú užitočné.
Napríklad v našich
domovoch, toaleta
je to najmenej žiaduce
miesto, ale je potrebná, nie?
Preto sa učíme
ceniť si veci v živote
primerane a nielen
nerozvážne a slepo súdiť.
Preto sa v Biblii hovorí:
„Nesúďte, aby ste
neboli súdení.“
Čomu sa dnes smejeme my,
zajtra sa preto vysmejú nám.
Preto buďte opatrní,
ako sa správate k ostatným,
hlavne k svojim príbuzným.
Mali by ste sa k nim správať
zdvorilo a pekne,
pretože aj oni sú
členmi Božej rodiny.
Nikto nie je výnimočný.
Nie je nikto, kto by nebol
členom Božej rodiny.
Aj keď Boha odmietajú,
aj keď nechcú Boha spoznať,
aj tak sú to deti Božie.
Sú ako neposlušné deti,
nezbedné deti,
ktoré hovoria, že nechcú
uznať svojich rodičov,
uznávať svojich rodičov,
avšak zrodili sa
z práve z tých rodičov.
Nikto nemôže odmietat'
Boha. Kedysi dávno bol
jeden muž, ktorý bol ateista,
to znamená,
že neveril v Boha,
vždy Boha odmietal.
Hovoril: „Nikdy
žiadneho Boha nevidím.
Nikdy som žiadneho Boha
nespoznal. Boh mi nikdy
nepomáha. Boh nie je nikde.“
Takže aj keď bol

veľmi chudobný a chorý,
nikdy sa k Bohu nemodlil.
Hovoril: „Nemá to zmysel.
Boh nie je nikde. Nikdy som
žiadneho Boha nevidel.“
Keď už takmer zomieral,
bol veľmi chorý
a chudobný,
nikto sa k nemu ani len
nepriblížil,
pretože bol ateista,
nikto ho nemal rád
a mal veľmi zlé spôsoby.
Takže umieral na chorobu,
hladujúc a bez peňazí.
A dokonca aj vtedy napísal
z vonku na svoj dom vetu:
„Boh nie je nikde.“
To znamená, že nikde
Boha nenašiel.
Preto povedal:
„Boh nie je nikde.“
A tak tam ležal a čakal,
kým si po neho príde smrť.
V susedstve býval
jeden chlapec,
ktorý bol veľmi milujúci
a oddaný Bohu.
Prišiel k nemu
a priniesol mu nejaké
čapátky, indický chlieb,
a nakrmil ho. Ten človek
bol z toho veľmi dotknutý
a uzdravil sa.
A potom sa spýtal
toho dieťaťa: „Čo ťa prinútilo
priniesť mi toto jedlo,
keď mi ho nikto iný
nechcel priniesť?“ Chlapec
vrať: „Boh mi to povedal.
Boh sa mi zjavil
vo forme môjho majstra
a povedal mi,
aby som ti nosil jedlo,
až kým sa neuzdravíš
zo svojej choroby,
až kým sa o seba
nebudeš môcť postarať.“
Na to muž povedal:
„Ale ja som Boha

nikdy neuznával.
Nikdy som Ho neprijal.
Ako sa o mňa mohol
postarať?“
Chlapec odpovedal:
„Ty Ho neprijímaš
ale on prijíma teba.“
Ten muž bol veľmi bezradný
a povedal:
„Ale napísal som
zvonku na svoje dvere,
že Boh nie je nikde.
Ako to, že aj tak prišiel?“
Chlapec vyšiel von
a začal čítať.
Chlapec nevedel čítať
a tak to prečítal takto:
„B-O-H, Boh,
J-E, je, T-E-R-A-Z, teraz,
T-U, tu.“
Vošiel dnu a oznámil:
„Vonku som prečítal
‘Boh je teraz tu.’“
Vidíte, pretože Boh je
všadeprítomný,
nemôžeme Bohu uniknúť.
Takže by sme na neho
mali pamätať a odovzdať
svoju vôľu do Jeho vôle,
aby mal náš život
viac zmyslu,
a aby sa náš účel
ako ľudskej bytosti
rýchlo naplnil.
Ak tam niečo je a my
to budeme stále popierať,
je to strata času a energie.
Jednoducho to prirodzene
prijmeme, to je všetko.
Je to lepšie pre nás
a je to lepšie pre Boha.
Ak sa stále snažíme
niečo odmietiť,
hoci to tam je,
spôsobí to mnoho problémov,
mnoho tlaku.
Preto nás to vyčerpá,
budeme unavení, pretože
používame svoju energiu
nesprávnym spôsobom.

Poznáte príbeh o Tolstojovi?
Keď bol doma
a snažil sa určitým spôsobom
stať sa mníchom
alebo nejakým spôsobom
žiť v odriekaní,
snažil sa veľmi tvrdo
a premýšľal o tom,
ako by mohol odovzdať
toto poslanstvo svojej žene.
Premýšľal, premýšľal
a premýšľal,
neustále premýšľal
a potom z toho bol
veľmi unavený.
Pretože premýšľanie tiež
spotrebováva energiu, však?
Takže po celý čas premýšľal
a nakoniec pozbieral
všetky svoje sily,
všetku svoju zvyšnú energiu
a napísal list.
Napísal jej list
a keď ho dopísal,
nezostala mu už žiadna vôľa.
Bol príliš unavený.
Spotreboval všetku silu.
Rovnaké je to s nami.
Nemôžeme odmietiť Boha.
Nemôžeme sa pokúšať
vyhovárať sa a hovoriť,
že nie je žiaden Boh,
pretože ho nevidíme.
Obzvlášť my,
niekedy vidíme.
Boh sa nemusí
prejaviť v nejakej forme,
v nejakej pevnej forme
ale vo forme Svetla
alebo Zvuku.
A ak sa prejaví,
potom si vyberie
ľudskú formu,
ktorej odovzdá Svoju silu,
požehnanie a lásku.
Preto, ak je Majster,
žijúci Majster na Zemi,
a ten Majster
si uvedomil Boha,
potom Boh vždy používa

takú formu, aby sa zjavil
ľudstvu a každému,
kto v Boha verí, či už je
zasvätený alebo nie,
či už videl Majstra,
alebo Majstra nevidel,
či už pozná
Majstrovu fotografiu a učenie
alebo nepozná Majstrovu
fotografiu ani učenie.
Preto mnohí ľudia,
ktorí Majstra nikdy nevideli,
niekedy vidia Majstra
v meditácii, v snoch,
alebo v čase nehôd,
katastrof a ťažkostí.
To je ten dôvod.
Ináč, prečo by si Boh
mal zvoliť nejakú inú formu?
Je pre Boha ľahšie
prejaviť sa v niekom,
kto sa s Ním stal jedným.
A je to aj logickejšie
pre chápanie ľudí.
A tiež aby sa ľudia dozvedeli,
že ten človek realizoval
Boha. To je isté.
Ak niečo chcete,
choďte za ním.
Preto sa Boh prejavuje
v takej forme,
aby ľudom potvrdil,
kto si uvedomil Boha,
kto je žijúcim Majstrom.
To je jediný účel.
Ináč by sa mohol
prejaviť vo forme
mangovníku,
psa alebo mačky.
Môže to urobiť, keby chcel.
Ale nemalo by to žiaden účel.
Neposlúžilo by to
veľmi dobre.
On sa prejavuje vo forme
žijúceho Majstra.
Preto vždy,
keď je Majster na Zemi,
hovoríme, že je to Boh, že to
je Boh, ktorý sa stal telom,
Slovo, ktoré sa stalo telom

a žilo medzi nami,
a to je Boh,
žijúci Boh, kráčajúci Boh.
A my k nemu prichádzame
prosiť, aby sa naplnili
naše túžby a želania.
Takže aj keď nevidíme
žiadnu formu Boha,
Boh sa nám zjavuje.
Ale praktikujúci Quan Yin
by mal vedieť,
že Boh je Svetlo,
Boh je Zvuk,
Boh je naše každodenné
požehnanie, láska a ochrana,
ktorú stále cítime
okolo seba a obzvlášť
v ťažkých časoch.
Preto nemá zmysel
plytvať svojou energiou
a časom, aby sme tvrdili,
že Boh nie je nikde.
Aj keby sme nepraktikovali
Metódu Quan Yin,
mali by sme vedieť,
že Boh existuje.
Ináč, kto sa stará
o stromy, vtáky,
vodu, vzduch, pohoria,
skaly a Zem?
Kto ich stvoril
a kto im dáva ďalej existovať
takýmto spôsobom,
takýmto pohodlným
spôsobom pre naše použitie?
Každá malá čiastočka
na Zemi je milodarom
ľudstvu a všetkým druhom
žijúcich bytostí
na tomto svete.
Aj strom vykonáva
svoj účel. Vidíte?
Bez týchto stromov
by sme tu nemohli
pohodlne sedieť v chládku
a cítiť sa osviezení.
Pretože stromy
vysielajú kyslík
a určitú veľmi
osviežujúcu atmosféru.

Existujú stromy, ktoré sú
dokonca lepšie než
ostatné stromy. Napríklad
v Indii majú strom,
ktorý sa volá „neem“.
Má liečivú silu.
Keď sa posadíte
pod strom „neem“
mnoho chorôb sa zmierni
alebo sú vyliečené.
Keď máte horúčku
a sadnete si pod strom
„neem“, budete sa cítiť
lepšie a osviezení.
Preto mnohé ášramy v Indii,
meditačné centrá v Indii,
vysádzajú stromy „neem“
vo svojom okolí.
A mnohí takzvaní
indickí mudrci a svätci
si robia svoj príbytok
pod stromom „neem“
alebo si pod strom „neem“
sahnú, aby tam pracovali
alebo sa rozprávali
so svojimi žiakmi,
alebo len meditovali
a posilnili sami seba.
Šákjamuni Budha
asi nemohol nájsť
strom „neem“, preto si musel
sahnúť pod strom bódhi.
Pravdepodobne
v tom čase nevedel
o strome „neem“.
Nikto mu to nepovedal.
Bola som v Indii dlhý čas,
takmer rok,
než som sa dozvedela
o vlastnostiach stromu
„neem“. Nedožvedela
som sa to okamžite.
Keby mi to nejaký
majster nepovedal,
nevedela by som to.
Ale v Indii mnoho ľudí
vie o strome „neem“,
väčšina ľudí to vie.
A volajú ho Neem-dži.
„Dži“ znamená veľký.

Prípona „dži“ je pripájaná k svätým osobám, veľkým osobnostiam a pridali ju aj stromu a rieke Ganga. A tak sa hovorí Ganga-dži, Neem-dži, niekedy Stone-dži, Bird-dži. Takže keby som zostala v Indii, možno by som bola Ching Hai Dži. Keď som bola v Indii a nosila som šafranové rúcho, volali ma Maharadži. Na inom mieste ma volali Bhagavandži, a inde ma volali Devadantadži, Devidži, čo znamená bohyňa. Alebo ešte ma volali Paramansadži. Takže keď sa ma ľudia pýtali, ako sa volám, povedala som všetky tie slová. Pretože som nevedela, čo to všetko znamená. Každý ma volal inak. Takže som povedala: „Volám sa Maharadži, Bhagavandži, Paramahansa Devadanta Devi Bhagavan, akýže Guru.“ Čo ešte? Je ešte nejaké iné meno? Daradararadži. Tak veľa dži. Devidži, Motherdži, všetky možné veci. Samé dži, dži, dži, dži. Takže v tomto svete má všetko svoje miesto a účel. Nemôžeme teda chodiť dookola a hovoriť, čo je dobré, čo nie je dobré. Skutočne to nevieme. Aj keď v oblasti medicíny existuje toľko bylín, že v niektorých krajinách sú veľmi dobre známe, populárne

a všeobecne používané, a v iných krajinách o nich vôbec nič nevedia. A niekedy sa aj niektoré jedovaté rastliny používajú na liečivé účely. Takže kým nevieme všetko, radšej nikoho neobviňujeme, ničomu nedávajme vinu, nič nekritizujeme, pretože Boh je veľmi múdry. Boh je veľmi múdry. Keď Boh niečo stvorí, má to nejaký účel, len my ho nepoznáme. Preto mnoho ľudí považuje tento svet za biedny, za veľké pokušenie, ale iní ľudia pozerajú na tento svet ako na školu, ako na dobrú školu na tréning. Záleží na našom mentálnom postoji. Ak sme veľmi múdri a praktikujeme dobre našu metódu, potom budeme cítiť, že tento svet je dobrý, že je dobrý. Niekedy keď praktikujeme veľmi dobre, alebo máme v srdci určitú sympatiu, potom utrpenie niekoho iného sa stáva našim vlastným utrpením a nedokážeme tomu uniknúť, až kým neurobíme veci dobre, kým sa dobre nepostaráme o toho človeka. Hlavne ak ten človek má s nami určité spojenie, do určitej miery, alebo voči príbuzným, voči našim žiakom alebo voči spolu-praktikujúcim. Stávame sa citlivejšími voči ich utrpeniu.